

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010133
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6919010133.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného L. K., na verejnom zasadnutí dňa 10. júla 2019, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 18.04.2019, sp.zn. 4T/15/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od 22.10.2014 do 17.10.2017 v O. D. a všade inde, kde sa zdržiaval, si vôbec neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 12.03.2013, sp.zn. 7P/18/2013, právoplatným a vykonateľným 22.04.2013, a to prispievať výživným na svoju dcéru mal. I. K., nar. XX.XX.XXXX v O. D., sumou vo výške po 30,- Eur mesačne, počnúc dňom XX.XX.XXXX, vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, do rúk matky dieťaťa I. J., ktorú začal za neho plniť Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny O. D. tak, že I. J. vypláca náhradné výživné po 15,73 Eur mesačne, počnúc dňom 01.05.2018 na základe rozhodnutia č. 2RS1/OHNNVaŠSD/SOC/2018/42947-9 z 19.09.2018, právoplatného 28.09.2018 a nasl. rozhodnutí, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie na území Slovenskej republiky nikde nepracoval, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom UPSVaR O. D., nepoberal na území Slovenskej republiky dávky v hmotnej núdzi resp. iné štátne dávky, ale zdržiaval sa v zahraničí, kde pracoval na rôznych miestach v V. O. a v L., 19.10.2017 po nástupe do výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS X. nahlásil plnenie vyživovacej povinnosti ako prednostnej pohľadávky na dcéru mal. I. K. v prospech jej matky I. J., čím mu vznikol za uvedené obdobie na bežnom zameškanom výživnom pre matku dieťaťu I. J. celkový dlh vo výške 1.080,- Eur.

Samosudca upustil podľa § 44 Tr. zák. od uloženia ďalšieho trestu obžalovanému vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 13.12.2016, sp.zn. 2T/131/2016, právoplatným dňa 14.12.2016 za zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. a iné, a to nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko uložený trest pokladal za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Proti tomuto rozsudku podal priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie okresný prokurátor a odôvodnil ho písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 09.05.2019, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie, z ktorého vyplýva aj to, že obžalovaný pri nástupe do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý v súčasnosti vykonáva, nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť voči dcére mal. I. K., výživné na ňu platiť chce, momentálne formou exekúcie, pričom počas výkonu trestu pracuje (ručne šije obuv), teda tieto okolnosti odôvodňujú záver, že vyššie uvedený predchádzajúci trest odňatia slobody postačuje na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

S takýmto záverom okresného súdu sa však prokurátor nestotožnil a neuloženie ďalšieho trestu obžalovanému považoval za neprimerané a nezákonné. Obžalovaný tvrdil, že výživné v rozhodnutom období aj platil aj neplatil, ale z výpovede svedkyne I. J., matky dieťaťa, vyplynulo, že tento vôbec nezaplatil ani bežné, ani zameškané výživné. Dôležitou bola skutočnosť, že obžalovaný už bol doposiaľ súdom deväťkrát trestaný, a to aj v zahraničí, pričom momentálne vykonáva vyššie uvedený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace v strednom stupni stráženia. Keďže menovaný bol právoplatne odsúdený 14.12.2016, bude môcť za krátky čas požiadať o podmiennečné prepustenie a je pravdepodobné, že sa čoskoro dostane na slobodu. Vzhľadom k tomu, že ide o viacnásobne súdne trestaného páchatela, bolo upustenie od ďalšieho trestu neprimerané, preto v konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému nepodmiennečný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí prokurátor zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom vyhotovení odvolania a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a uložil obžalovanému ďalší nepodmiennečný trest odňatia slobody v intenciách písomného návrhu.

Naproti tomu obhajca obžalovaného, keďže sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti, považoval napadnutý rozsudok za správny a zákonný aj vo výroku o treste, uloženie ďalšieho trestu by v danom prípade nenaplnilo ani preventívny, ani výchovný účel trestu. To, či obžalovaný v budúcnosti vôbec požiada o podmiennečné prepustenie a či jeho žiadosti bude aj vyhovené, je neisté, preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné, následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že odvolanie nebolo podané dôvodne.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené, pričom tento výrok už nadobudol právoplatnosť, keďže ho odvolaním nenapadla žiadna z procesných strán.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému resp. o upustení od uloženia ďalšieho trestu, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý u obžalovaného podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu, vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený vyššie uvedeným rozsudkom vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento trest pokladal za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku na stranách č. 4 a 5. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

K odvolacím námietkam krajský súd poznamenáva, že obžalovanému nepoľahčovala žiadna okolnosť v zmysle ust. § 36 Tr. zák., pretože síce úprimne oľutoval spáchanie trestného činu, ale zároveň sa k nemu nepriznal v celom rozsahu, keďže sa obhajoval tým, že časť dlžného výživného zaplatil. Naopak, existovala u neho jedna priťažujúca okolnosť, a to, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m) Tr. zák.). Keďže pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol 0:1, podľa § 38 ods. 4, ods. 8 Tr. zák. sa zvyšovala horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov), o jednu tretinu, teda v konečnom dôsledku by bolo možné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody od 2 rokov a 4 mesiacov až do 5 rokov. Nemožno však opomenúť, že obžalovaný vykonáva trest odňatia slobody, uložený mu vo výmere 5 rokov a 4 mesiacov, pričom neobstojí argumentácia okresného prokurátora, že sa pravdepodobne čoskoro dostane na slobodu. Obhajoba správne argumentovala, že je minimálne otáznave, či obžalovaný vôbec požiada o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj to, či bude takejto žiadosti príslušným súdom vyhovené. Oveľa dôležitejšou však bola skutočnosť, že obžalovaný nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody hneď po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku, ale ním uložený trest začal vykonávať až dňa 17.08.2018, pričom predpokladaný koniec jeho výkonu je až dňa 17.12.2023, teda obžalovanému zostáva z neho vykonať ešte cca 4 roky a 5 mesiacov,

naviac o podmienené prepustenie môže eventuálne požiadať až po vykonaní dvoch tretín z tohto trestu. Ďalšou významnou skutočnosťou bolo to, že obžalovanému bol uvedený trest uložený za jeden zločin a dva prečiny, pričom za najprísnejší z týchto trestných činov mu bolo možné uložiť, po zvýšení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, trest odňatia slobody od 5 rokov a 4 mesiacov až do 10 rokov, z čoho je zrejmé, že v prebiehajúcom trestnom konaní bol súdený „len“ za jeden, a to navyše menej závažný trestný čin vo vzťahu k trestnej činnosti, pre ktorú už bol právoplatne odsúdený.

Už uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v uvedenej výmere, vrátane spôsobu jeho výkonu, v danom prípade zabezpečí dosiahnutie účelu trestu a zároveň v dostatočnej miere obsahuje prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. Uloženie ďalšieho trestu obžalovanému nebolo vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti v danom prípade nevyhnutné, naopak, bolo by neprimerane prísne, a preto bol postup okresného súdu pri rozhodovaní o treste v zmysle § 44 Tr. zák. správny a primeraný.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.